

дѣвоу те съ Веелзевѣла, а сыновѣ те ваши, съ когò ги ѡзгòнѣватъ; зарадѣ товà, ѡни ще ви вѣдатъ сѣдѣи.

20 Ако ли азъ съ прѣтѣ Бжїи ѡзгòнавамъ дѣвоу те, постигна прочее на вãсъ царство то Бжїе.

21 Когàто такò поврѣжалсе вãрди двòратъ си, въ миръ стоатъ имѣнїа та мѣ.

22 Но когàто доде по такò ѡ негò, и повѣдѣ го, сичко то мѣ ѡрѣжїе зѣма, на коѣто се надѣше и ѡвератъ мѣ раздава.

23 Който не ѣ съ мене, на врѣхъ мене ѣ: и който не собира заедно съ мене, разсѣпѣва.

24 А когàто нечїстїи дѣхъ ѡзлѣзе ѡзъ челоуѣка, прехòди презъ безводни мѣста, и трãси оупокòенїе: и като не намѣри, говори: да се вѣрнемъ въ кѣща та си, ѡ коѣто ѡзлѣзохъ.

25 И когàто доде, нахòжда а помѣтена и оукрãсена.

26 Тогàва ѡива, и зѣма съ себе си сѣдмь дрѣги дѣхове по злѣ ѡ себе, и влãзатъ, и живѣатъ тамъ: и вѣватъ послѣдны те (злїны) на ѡногòва челоуѣка по лòши ѡ пѣрвы те.

27 И вѣдѣ, когàто дѣмаше Исусъ тã, ѣднà женà ѡ нарòдатъ вдїгна гласѣтъ си и рече мѣ: блажѣна оутрòка та,

коѣто те ѣ носїла, и сосцы те, който си цыцãлъ.

28 А той рече: ѡще по многò са блажѣни, който слãшатъ слово то Бжїе, и вãрдатъ го.

29 И когàто се собираха нарòди те, начнà да ѡмъ дѣма: тòж рòдъ ѣ лѣкãвъ: знãменїе ѡска, и знãменїе не ще да мѣ се дадѣ, тòкмъ знãменїе то на-Иѡна прорòка.

30 Защо̀то каквòто вѣдѣ Иѡна знãменїе на Нїневїтãни те, такъ ще да вѣдѣ и Сїнъ челоуѣческїи на тòж рòдъ.

31 Царїца та ѡжска ще да стãне на сѣдъ съ челоуѣцы те на-тòж рòдъ, и ще да ги ѡсѣди: защо̀то дойдѣ ѡ крайове те на-землã та да чѣе премъдрость тã Соломòнова: и ѣто, тѣка ѣ по многò ѡ Соломòна.

32 Мѣжїе то Нїневїтски ще да стãнатъ на сѣдъ съ тòж рòдъ, и ще да го ѡсѣдатъ: защо̀то ѡни се покаãха съ Иѡнова та прòпòвѣдѣ: и ѣто, тѣка ѣ по многò ѡ Иѡна.

33 И нїкой не запãлѣва свѣтїлникъ и тѣра го въ скрѣшно мѣсто, нито го тѣра ѡдòлъ подъ шинїкатъ, и покрѣва го, но тѣра го на стòлатъ, за да глѣдатъ свѣтлость тã ѡнã, който влãзатъ.

34 Свѣтїлникъ на-тѣло то ѣ ѡко̀ то: когàто ѣ прочее